

Tớ là ruồi nhỏ.

Kể từ lúc thức dậy cho đến khi đi ngủ, lúc nào tớ cũng phải **vận động**:
Không **đi** thì **chạy**, không **chạy** thì **bay**.
Nói chung là tớ **chẳng** đứng yên bao giờ và
cánh tớ lúc nào cũng phải **đập đập** cơ!

VÙ VÙUUUU!

Đập liên hồi, đập nhanh tới mức
phát ra tiếng **vù vù**.

"Vù vù...!". Tớ phi ra cửa.

Đột nhiên, mẹ gọi: "**Ruồi nhỏ!**".
Tớ dừng lại, nhưng cánh tớ thì vẫn **vẫy vẫy**.

"Dạ!".

"Con có quên gì không?".

Tớ cố nghĩ mà đầu óc trống rỗng.

Mẹ cười nói: "**Áo con đâu?**".

Ồ! Thật là đáng trí! Tớ phi như bay lên tìm áo.

Rồi ngay lúc tớ định đi, mẹ lại kêu lên: "**Ruồi nhỏ!**".

“Con còn quên gì nữa không?”.

Tớ đã mặc quần áo và đeo ba lô. Quái, còn quên gì được nhỉ?

Mẹ giờ hộp cơm trưa lên, đừng đưa trước mặt tớ.

Ờ nhỉ!

Các bạn biết không, đôi khi tớ bay nhanh quá, quên luôn hết mọi thứ.

Điều đó không phải vì trí nhớ của tớ kém đâu! Chỉ là tớ mất tập trung mà thôi!

Giống như trong giờ Mĩ thuật hôm qua ấy.

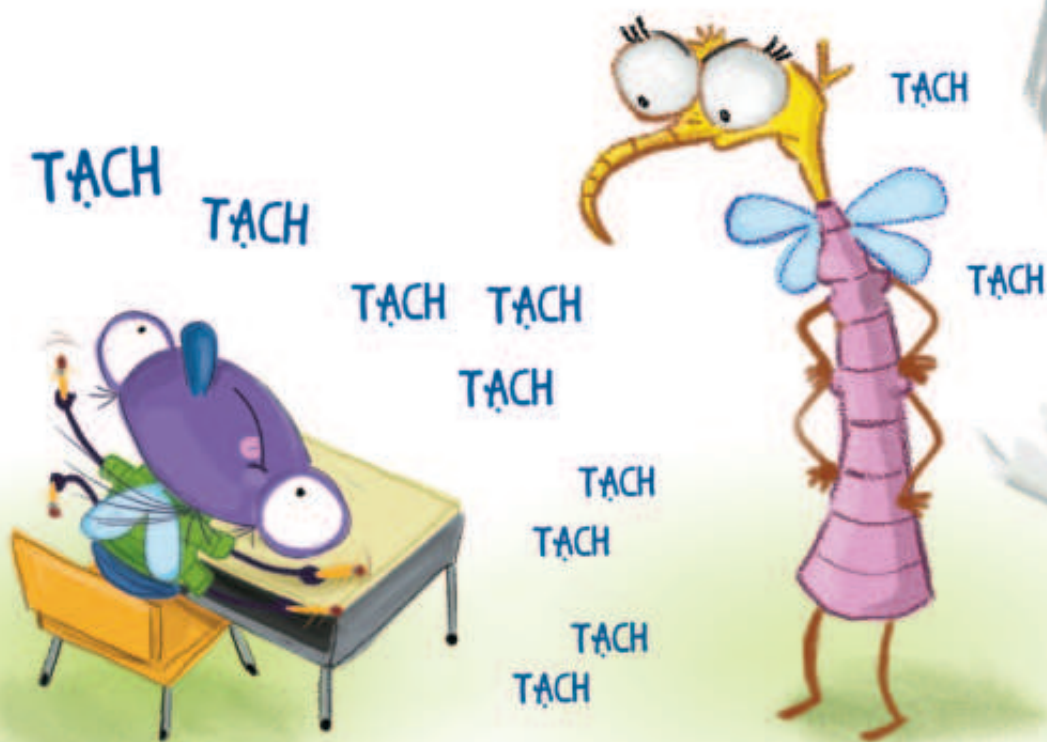

Trong lớp có một mô hình núi lửa làm bằng rác, trông hay lắm! Tớ không thể rời mắt khỏi nó. Vậy nên, khi thấy giáo bọ xanh ngừng nói, tớ đã phi như bay đến để chạm vào nó... Và rồi tớ đã **gặp rắc rối to**.

Vì mãi mê ngắm nghía nó nên tớ không để ý thầy giáo đã giải thích tại sao không ai được phép chạm vào nó.

Trong giờ đánh vần, cô giáo bật quạt trần. Tiếng quạt vù vù nghe vui tai thật đấy! Tô bắt đầu gõ nhịp theo và lẩm nhẩm thành giai điệu riêng. Tô mãi mê đến mức chẳng nghe thấy từ nào cô nói. Thế là tô bị phạt, giờ ra chơi phải ngồi lại trong lớp đọc bài.

Hôm nay thật khó có thể tập trung được vì chúng tô sẽ được đi tham quan sở thú!

Ngồi trên xe, tớ lắc lư đầu, vỗ vỗ cánh, đung đưa chân...

Tiếng cánh tớ **đập đập** càng lúc càng to, mà nhìn qua cửa sổ lại thấy biết bao điều thú vị nữa nên tớ không để ý cô giáo đang nói gì luôn.

Cứ mỗi lần tớ **đung đưa**, mỗi lần **đập** một nhịp cánh, lại có một ý nghĩ chạy vụt qua đầu tớ...

Đung đưa: Mình phải hỏi cô đã nói gì mới được.

Đập cánh: Đã đến nơi chưa nhỉ?

Đến khi cửa xe mở, tớ lại quên mất tiêu là mình sẽ phải làm gì.

Tớ cố đứng cùng các bạn, nhưng rồi tớ nhìn thấy...

Một con sư tử!

Ô kìa, hổ!

**Ôi ôi, kia có phải
là gấu không?**

